

A VIRÁGTÜNDÉREK TITKAI

A közönséges orbáncfű (latin nevén *Hypericum perforatum*)

nemcsak gyönyörű, hanem igen hasznos növény is.

Aranysárga szirmú virágairól, keresztben átellenesen álló leveleiről könnyen felismerhető ez a hazai száraz gyepeken vadon előforduló

növény. Érdekessége, hogy fény felé tartva levelei lyukacsosnak látszanak, azonban a lyukaknak tűnő kis pöttyök valójában

apró, átlátszó illóolajtartók. A legjelentősebb gyógynövények közé tartozik, ugyanis föld feletti részéből fontos, kedélyzavarok kezelésére alkalmas gyógyszerek készülnek.

Olajos kivonata is igen kedvező hatású, azt külsőleg, főleg bőrpanaszok kezelésére használják.

Olina

és a varázsszirmok

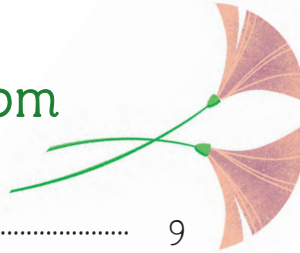
Mechler Anna meséje

Láng Anna rajzaival

manó könyvek

Tartalom

Kit választ a varázslat?	9
Olina színre lép	12
Az orbáncfű	16
Tündértitkok	20
Egy új barát	24
Egy szót se!	28
Zselyke bajban van	32
Herba anyó dicsérete	36
Az orbáncfű varázsereje	40
Veszély!	45
A felmentő sereg	49
Mindenki másban jó	53
Az illatháború	57
Sötét felhők a láthatáron	61
Minden jó, ha jó a... ..	64

Kit választ a varázslat?

Tündérpalotában reggel óta nagy volt a sürgés-forgás. Eljött a nyár első napja, a várva várt virágvarázslat ideje! Tarka ruhás tündérek kacagásától visszhangzottak a folyosók, amint a trónterem felé igyekeztek. Apró szárnyacskákat verdestek mindenütt. A hálótermekből szürkébe öltözött tündérek repültek elő, és csatlakoztak színesben pompázó társaikhoz. Mindannyian nagyon izgatottak voltak. Vajon melyikükre mosolyog a szerencse? Ki lesz idén a kiválasztott, ki öltheti fel az új ruháját?

A folyosó vége keskenyebbé vált, a sok tündér csak lassan tudott átrepülni a felsőbb emeletek felé. Az egyik szürke ruhás tündérlány nem figyelt eléggé, és alaposan hátba lökött egy lilába öltözöttet.

– Aú, nem tudsz vigyázni? – mérgelődött, és végigsimított a szárnyán.
– Bocsánat, nem akartam! – válaszolta a szürke ruhás, és igyekezett eltűnni a tömegben. Persze, akit már egyszer kiválasztottak, annak könnyű! Saját feladata van, egyedül közlekedhet a réten és az erdőben! Bezzeg azok, akiknek még szürkében kell járniuk! A tündérlánynak volt egy olyan érzése, hogy nemcsak az emberek számára láthatatlanok, hanem a színes tündérek számára is.

A trónterem a palota legszebb helyisége volt. Az épület legfelső emeletén rendezték be, és minden oldala üvegből volt. Minden napszakban más fényben tündökölt, és minden évszakban más színekben pompázott. Középen állt Herba anyó trónja; mögötte a színesbe öltözött tündérek sorakoztak ezen a napon, előtte pedig a szürke ruhások. Mikor a nap felbukkant a láthatár szélén, Herba anyó is belibbent a terembe. Az izgatott beszélgetés suttogássá szelídült, majd teljes csönd lett. Herba anyó mosolyogva nézett végig a tündéreken.

– Azért gyűltünk ma össze, kicsi tündérkéim, mert ismét beköszöntött a nyár! – mondta szelíd hangján. – A rét egyik növénye segítőt kap a mai napon; valamelyik tündérünk az ő gondozója lesz!

Herba anyó mosolygó szeme végigsiklott a szürke ruhás tündéreken. Vajon kit választ ma a varázslat? Vajon melyik növény kap ma pártfogót?

A tündéranó felemelte a varázspálcáját, aztán lehunyta a szemét. Utána elmorogott egy varázsigét, és rajzolt a levegőbe egy kört. A mozdulat nyomán egy színes gömb keletkezett a levegőben, ami olyan volt, mint egy óriási szappanbuborék. A gömb lassan felemelkedett, és a színek rendeződni kezdtek – a pirosak egybeolvadtak, eltűntek, a zöldek és a sárgák megsokasodtak, míg végül alakot öltött egy karcsú, sárga virág.

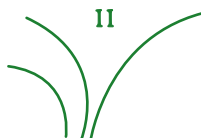
– Ez itt az orbáncfű! – mondta Herba anyó. Izgatott morajlás futott végig a tündércsoportokon; ezen a nyáron tehát az orbáncfű lett a kiválasztott növény! A szürke ruhások gyorsan végiggondolták, mit mesélt az orbáncfűről Herba anyó, de a legtöbben lázas izgalommal várták, kit választ a varázslat az orbáncfű gondozójának.

Herba anyó most a szürke ruhás tündérekhez fordult.

– Valamennyien szépen dolgoztatok az elmúlt időszakban. Az orbáncfű segítőit kap ma közületek. Lássuk, ki lesz az!

Herba anyó ismét felemelte a pálcáját, és ezúttal egy lágy hullámot rajzolt a levegőbe a szürke ruhás tündérek irányában. Mindenki izgatottan várta, mi történik. Egyszer csak az egyik tündérlány szürke ruhája elszíneződött; a lábán vékony, zöld harisnya és egy zöld cipőcske formálódott, szoknyája öt sárga, szírom alakú részre hasadt. Csinos napsárga blúzának nyakrészét hosszú szálak ékesítették, a végükön kicsit sötétebb sárga gömböcskével. A sárga együttest egy bájos kis napsárga kalap és két halvány sárga szárny tette teljessé. A tündér végignézett magán, és megremegett a térde.

Olina színre lép

 Atársnői irigységgel vegyes kíváncsisággal nézték. Ő lesz hát az orbáncfű tündére! A tündér, aki reggel nekiütközött Lellének, a lila ruhás lewendulatündérnek. Saját feladatot kapott, és még hátravan az utolsó varázslat, amikor kap egy új nevet is!

Herba anyó biztatóan mosolygott rá, és elvégezte a virágvarázslat utolsó részét: előteremtett egy fényes csíkot, ami megállt a tündér előtt a levegőben.

– Hogy hívnak, gyermekem? – kérdezte a tündértől. Ő pedig a kezébe vette a fénycsíkot, mire az sárgára színeződött, és zöld betűkkel megjelent rajta egy felirat.

– Olina... – olvasta remegő hangon a kislány.

– Olina, az orbáncfű téged választott. Legyél ügyes őrzője, hűséges segítője!

Ezzel az ünnepség véget ért. A tündérek szétrebbentek, mindenki ment a maga dolgára. Egyedül Olina maradt a trónteremben a kavargó gondolataival.

Ó, hogy várta ezt a napot! Hogy irigyelte Lellét, aki nyugtató illatpamacsokkal labdázott a kertben! Vagy Kamillát, aki sárga és fehér ruhájában olyan elegánsan járt-kelt a palotában... ő aztán sosem volt begyulladva semmitől! Bezzeg ő most. Hirtelen mindent elfelejtett, amit az orbáncfűről tudott, és ettől nagyon rossz kedve lett. Lehet, hogy nem jól működött a varázslat, lehet, hogy nem is ő a kiválasztott, csak valami szerencsétlen véletlen folytán összekeverték a mellette állóval...

